

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/56/2022
Identifikačné číslo spisu: 4020200570
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4020200570.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: U. I., O.. XX.XX.XXXX, V. Č.Š. Č.. XX, M., právne zastúpená Mgr. Michalom Ferčákom, advokátom so sídlom Bernolákova č. 1652/29 Topoľčany, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.11.2020, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sa/97/2020-69 zo dňa 13.9.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.

Žalovanej náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 23Sa/97/2020-69 zo dňa 13.9.2021 Krajský súd v Nitre, ako správny súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.11.2020 (ďalej preskúmané rozhodnutie). Preskúmaným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č.k. XXX XXX XXXX X zo dňa 9.9.2020, ktorým podľa § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o soc. poistení v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o soc. poistení) zamietla žiadosť žalobkyne zo dňa 29.7.2020 o zvýšení invalidného dôchodku (ďalej prvostupňové rozhodnutie).

2. V prvostupňovom rozhodnutí, ktorým žalovaná zamietla žiadosť žalobkyne o zvýšenie invalidného dôchodku, uviedla, že posúdenie jej zdravotného stavu je obsahom pripojeného odborného posudku o invalidite zo dňa 13.8.2020. Sú v ňom uvedené všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli podkladom na vyhotovenie posudkového záveru o tom, že je naďalej invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o soc. poistení s rovnakou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ako pri predchádzajúcom posúdení zdravotného stavu. Z tohto dôvodu jej patrí invalidný dôchodok v

nezmenenej sume, nakoľko sa nezmenili skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu invalidného dôchodku a jeho sumu podľa § 73 ods. 2 cit. zákona.

3. V preskúvanom rozhodnutí žalovaná poukázala na odborný lekársky posudok o invalidite, ktorý bol vyhotovený v odvolacom konaní dňa 10.11.2020 s rovnakým posudkovým záverom, ako prijal posudkový lekár pobočky Soc. poisťovne. Posudkový lekár ústredia potvrdil po celkovom zhodnotení zdravotného stavu účastníčky konania, ako aj doloženej zdravotnej dokumentácie, že má rozhodujúce zdravotné postihnutie -androgenitálna porucha (E25), zaradené prirovnaním do kapitoly IV., položka 10.1 - poruchy funkcie nadobličiek, chronická insuficiencia kôry nadobličiek, písm. b/ - stredne ťažká forma (podstatne zníženie výkonnosti organizmu a nedostatočná reakcia na záťaž pri trvalej substitučnej liečbe), podľa prílohy č. 4 k citovanému zákonu, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 40% v rozpätí od 30 do 40%, v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Iné zdravotné postihnutia uvedené v diagnostických záveroch (cukrovka a bolesť chrbta -dorzalgie) svojim percentuálnym hodnotením neprevyšujú hodnotenie za zdravotné postihnutie, ale pri hodnotení vzájomných súvislostí majú vplyv na schopnosť zárobkovej činnosti žalobkyne a preto je miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zvýšená podľa § 71 ods. 8 cit. zákona o 10% na celkových 50%. Účastníčke konania bola v odvolacom konaní po opätovnom posúdení zdravotného stavu posudkovým lekárom ústredia potvrdená invalidita aj naďalej s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50%.

4. Správny súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne zamietol. Mal za to, že posudkoví lekári na oboch stupňoch vyhodnotili všetky predložené lekárske správy na zistenie a posúdenie zdravotného stavu žalobkyne, pričom nové skutočnosti, ktoré by pri doterajšom posudzovaní zdravotného stavu žalobkyne neboli uznané a zhodnotené a ktoré by prípadne odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku, žalobkyňa nepripojila. Posudkový lekár rozhodol po vlastnom vyšetrení zdravotného stavu žalobkyne a posúdení odborných lekárskeho nálezov z oblastí, na ktoré si žalobkyňa sťažuje a svoj posudok aj náležite odôvodnil. Posudkoví lekári v konaní predchádzajúcom vydaniu preskúvaného rozhodnutia žalovanej na základe predložených odborných nálezov a vlastného vyšetrenia vyhodnotili, že jej zdravotný stav je zhoršený na úroveň invalidity. Správny súd považoval preskúvané rozhodnutie žalovanej za vydané v súlade so zákonom o soc. poistení, ako aj s prílohou č. 4 zákona. Námietka žalobkyne, že jej zdravotný stav, najmä určenie percentuálnej miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť, neboli posúdené posudkovým lekárom správne, je irelevantná, pretože je vyvolaná subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní posudkovým lekárom soc. poistenia. Čo sa týka námietky zvýšenia miery poklesu, pripúšťa sa zvýšenie max. o 10% za iné zdrav. postihnutia, avšak percentuálne miery poklesu za jednotlivé ochorenia zákon nepripúšťa. Aj keby pridružených ochorení bolo viac, nemali by výraznejší vplyv na určenú mieru poklesu vykonávať zárobkovú činnosť, než priznaných viac ako 10%.

5. Proti tomuto rozsudku podala kasačnú sťažnosť žalobkyňa. Namietala, že rozsudok správneho súdu je nedostatočne odôvodnený. V žalobe namietala nedostatok dôvodov v preskúvanom rozhodnutí žalovanej, pričom žiadala, aby rozhodnutie žalovanej bolo odôvodnené tak, aby z neho bolo zrejme určenie percentuálneho poklesu podľa prílohy č. 4 ku každému preukázanému ochoreniu žalobkyne, aby bolo zrejme, či niektoré z týchto ochorení nedosahuje vyššiu percentuálnu sadzbu ako rozhodujúce ochorenie, ktoré jej bolo uznané. Nie je jej zrejme, prečo niektoré z týchto ochorení nemohlo byť považované za rozhodujúce namiesto uznaného rozhodujúceho ochorenia. Ďalej namietala posúdenie jej zdravotného stavu v jej neprítomnosti. Mala za to, že aj napriek opatreniam súvisiacich s pandémiou COVID-19 mala byť prítomná na lekárskej posudkovej činnosti a to v zmysle § 153 ods. 5 časť vety pred bodkočiarkou zákona o soc. poistení, ktorá platila aj z a pandémie. K námietke nedostatočného odôvodnenia preskúvaného rozhodnutia doplnila, že nie je z neho zrejme, pod akú položku prílohy č. 4 spadajú iné posudkovo hodnotené zdravotné postihnutia cukrovka a dorzalgia a aký percentuálny pokles im žalovaná priradila. Záver, že tieto ochorenia neprevyšujú svojim percentuálnym hodnotením rozhodujúce zdravotné postihnutie je preto neodôvodnený. Tiež nie je zrejme, prečo jej ostatné zdravotné postihnutia považovala žalovaná za posudkovo bezvýznamné a nie je zrejme, pod aké položky č. 4 s akým percentuálnym poklesom boli zaradené. Namietala samotné posúdenie rozhodujúceho ochorenia a správnosť jeho priradenia pod adrenogenitálne poruchy,

kapitola IV., položka 10.1 písm. b/, najmä, že ide o stredne ťažkú formu a nie o ťažkú formu, keď jej zdravotný stav nasvedčuje skôr jej zaradenie pod ťažké formy. Samotné zdôvodnenie posudku o invalidite má iba sedem riadkov, z toho kľúčovú časť tvoria štyri riadky textu. Žiadala zmenu napadnutého rozsudku správneho súdu a zrušenie preskúmaného rozhodnutia a vrátenie veci na ďalšie konanie.

6. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 22.11.2021. Zotrvála na presvedčení o správnom a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia a na dostatočnom zistení skutkového stavu veci. Žiadala, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez pojednávania (§ 455 SSP), po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom ako aj z dôvodmi kasačnej sťažnosti zistil, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

8. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovanej, ktorým zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie o zamietnutí žiadosti žalobkyne o zvýšení invalidného dôchodku. Žalobkyni bol rozhodnutím zo dňa 27.6.2018 priznaný invalidný dôchodok od 23.5.2018 so zistenou mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť 50 % (rozhodujúce zdravotné postihnutie chronická insuficencia kôry nadobličiek zaradená do kapitoly IV., položka 10.1, písm.b/ prílohy č. 4 zákona o soc. poistení + zvýšenie percentuálnej miery za ostatné zdravotné postihnutia 10 %). Žiadosťou zo dňa 29.7.2020 požiadala žalobkyňa o zvýšenie invalidného dôchodku.

9. Podkladmi pre odborné posúdenie zdravotného stavu žalobkyne boli odborné posudky o invalidite prvého stupňa zo dňa 13.8.2020 a 8.10.2020 a odborný posudok o invalidite druhého stupňa zo dňa 10.11.2020. Všetky odborné posudky vychádzali zo všetkých žalobkyňou predložených lekárske správ a nálezov, ktorých obsah si osvojili. Odborné posudky za rozhodujúce zdravotné postihnutie určili chronickú insuficienciu kôry nadobličiek zaradenú do kapitoly IV., položka 10.1, písm.b/ prílohy č. 4 zákona o soc. poistení. Ostatné diagnostikované zdravotné postihnutia boli zaradené do iných zdravotných postihnutí, za ktoré bola percentuálna miera zvýšená o ďalších 10 %. Z odborného posudku prvého stupňa zo dňa 13.8.2020 vyplýva, že odbornými vyšetreniami neboli preukázané také zmeny zdravotného stavu, ktoré by podmienovali zmenu miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Cukrovka je uspokojivo kompenzovaná, bez chronických kompenzácií na ciedoch alebo orgánoch, bolesť chrbta podmienená herniou disku L5/S1 je stabilizovaná, bez neurokompresie a indikácie k operačnému riešeniu. Odborný posudkový lekár prvého stupňa opätovne prehodnotil zdravotný stav žalobkyne po podaní odvolania a to odborným posudkom o invalidite zo dňa 8.10.2020, v ktorom vyhodnotil nové lekárske správny doložené k odvolaniu (algeziologické, rehabilitačné a 2 krát ortopedické vyšetrenie). Aj pri opätovnom zhodnotení zdravotného stavu a doložených odborných nálezov naďalej zotrval na miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50% podľa predchádzajúceho posudku. S týmto odborným záverom sa stotožnil aj odborný posudok o invalidite druhého stupňa zo dňa 10.11.2020. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie považoval endokrinné postihnutie -androgenitálnu poruchu s nedostatočnosťou kôry nadobličiek, stredne ťažkú poruchu. Tomuto prislúcha miera poklesu 40%, čo je horná hranica rozpätia. Na ostatné poruchy bola základná miera poklesu zvýšená o 10% na výslednú mieru 50%. Zhoršenie zdravotného stavu sa nepreukázalo.

10. Podľa § 71 ods. 1 zákona o soc. poistení v znení účinnom do 25.11.2020 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 71 ods. 3 prvá veta cit. zákona pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby.

Podľa § 71 ods. 5 cit. zákona miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

Podľa § 71 ods. 6 cit. zákona miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Podľa § 71 ods. 7 cit. zákona jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

Podľa § 71 ods. 8 cit. zákona mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav.

11. Miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť uvedená v prílohe č. 4 zákona o soc. poistení sa určuje v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a zo zreteľom na závažnosť ostatných závažných postihnutí. Z uvedeného vyplýva, že posudkový lekár má povinnosť po zhodnotení zdravotného stavu na základe všetkých predložených lekárskeho nálezu a správ vyhodnotiť, ktorá diagnóza je v danom prípade rozhodujúca, a na základe jej percentuálneho ohodnotenia podľa prílohy č. 4 určiť mieru poklesu vykonávať zárobkovú činnosť. Zo zákona o sociálnom poistení nevyplýva explicitná povinnosť percentuálne ohodnocovať všetky zistené druhy zdravotného poistenia. V danom prípade žalobkyňa vyjadrila pochybnosti, že jej nie je zjavné, či niektoré z iných zdravotných postihnutí nemohlo byť považované za rozhodujúce pre absenciu percentuálneho ohodnotenia týchto ostatných zdravotných postihnutí. Pokiaľ žalobkyňa sa len chce presvedčiť, či niektoré iné zdravotné postihnutie by prípadne mohli byť rozhodujúce zdravotným postihnutím, takto formulovaná sťažnostná námietka je plne hypotetická. Naopak, z odborných posudkov o invalidite či už prvého stupňa alebo druhého stupňa jednoznačne vyplýva, že posudkoví lekári vyhodnotili kompletne všetky predložené lekárske správy a nálezy o zdravotnom stave žalobkyne, vychádzali z ich diagnostických záverov a preto nie je žiaden logický dôvod na to, aby bol záver o tom, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím je práve nimi označené zdravotné postihnutie, spochybnené. V tejto súvislosti kasačný súd dodáva, že je štandardný postup žalovanej, ktorá v odbornom posudku percentuálne ohodnotí len zistené rozhodujúce zdravotné postihnutie.

12. S touto námietkou súvisela aj námietka, že nedostatočné ohodnotenie preskúmaného rozhodnutia spočíva v tom, že nie je zjavné, pod akú položku prílohy č. 4 spadajú iné posudkovo hodnotené zdravotné postihnutia cukrovka a bolesť chrbta. Čo sa týka týchto dvoch chorôb, prvostupňový odborný posudok z 13.8.2020 sa vyjadril, prečo ich nepovažuje za rozhodujúce zdravotné postihnutia, teda prečo nemajú vyššie percento poklesu pracovnej schopnosti ako bolo zistené u adrenogenitálnej poruchy. Cukrovka je vysoko kompenzovaná bez chronických kompenzácií na cievach a orgánoch a bolesť chrbta podmienená herniou disku L5/S1 je stabilizovaná, bez neurokompresie a indikácie k operačnému riešeniu. Aj odborný posudok zo dňa 8.10.2020, po doložení nových lekárskeho správ, zotrval na týchto diagnostických záveroch a pripojil, že bolesť chrbta podmienená herniou disku medzistavcového priestoru L5 s kompresiou radixov L5, je v liečbe, bez koreňového dráždenia a uvedené zdravotné postihnutia nemenia celkovú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Odborné posudky sú v tomto smere logické a majú jasnú výpovednú hodnotu, aj bez zaradenia týchto ochorení pod konkrétnu položku.

13. Žalobkyňa videla taktiež nedostatok dôvodov preskúmaného rozhodnutia v tom, že z neho nevyplýva, prečo jej ostatné zdravotné postihnutia považovala žalovaná za posudkovo bezvýznamné. Uvedená námietka nie je v súlade so zisteným skutkovým stavom veci. Zo všetkých odborných posudkov o invalidite totiž vyplýva, že všetky ostatné zistené zdravotné postihnutia žalobkyne boli

posudkovými lekármi zohľadnené, keď do iných zdravotných postihnutí, ktorým zodpovedá zvýšenie percentuálnej miery o 10%, boli zahrnuté všetky ostatné diagnostické závery. Je mylný názor žalobkyne, že do týchto iných zdravotných postihnutí boli zaradené len cukrovka a bolesť chrbta. Žalovaný síce na strane 5 preskúmaného rozhodnutia ako iné zdravotné postihnutia do zátvorky uviedol len cukrovku a bolesť chrbta-dorzalgie, avšak uvedené nič nemení na tom, že v odborných posudkoch sa do iných zdravotných postihnutí zaradili všetky ostatné diagnózy, ako vyplývajú z lekárskeho vyšetrenia citovaných odborných posudkov. Ako bolo vyššie uvedené, mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa § 71 ods.6 zák. o soc. poistení možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť. Túto zákonnú možnosť posudkoví lekári v prípade žalobkyne aj aplikovali a to s poukazom na všetky ostatné zistené zdravotné postihnutia žalobkyne.

14. Nedostatočné odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalobkyňa videla aj v tom, že jej nie je zrejmé, prečo žalovaná ako rozhodujúce zdravotné postihnutie uviedla iba stredne ťažkú formu adrenogenitálnej poruchy, a nie ťažkú formu, keď jej zdravotný stav nasvedčuje skôr zaradeniu do ťažkej formy, nakoľko okrem slabosti a zníženia výkonnosti organizmu trpí tiež metabolickými a zažívacími problémami. V tejto súvislosti poukazuje kasačný súd na odborné posudky o invalidite, ktoré na základe vyhodnotenia žalobkyňou predložených lekárskeho nálezov ťažkú formu chronickej insuficiencie kôry nadobličiek nezistili. Pri ťažkej forme, ohodnotenej percentuálnym rozmedzím 60-70%, ide o adynamiu, poruchy elektrolytového, vodného metabolizmu, metabolizmu cukrov, so stratou hmotnosti, s ťažkými žalúdočnými a črevnými prejavmi, alebo málo účinná substitučná liečba. Tieto prejavy v súvislosti s chronickou insuficienciou kôry nadobličiek posudkoví lekári, ktorí vychádzali z lekárskeho správ predložených žalobkyňou, neidentifikovali. Samotné rozhodujúce zdravotné postihnutie je vrodene a dlhodobo na kortikoidnej liečbe.

15. Za takto zisteného skutkového stavu je možno prisvedčiť názoru správneho súdu, že posudkoví lekári objektívne zistili zdravotný stav žalobkyne na základe lekárskeho nálezov, ktoré žalobkyňa do správneho konania predložila a jej námietka, že jej zdravotný stav nebol posúdený správne, je vyvolaná jej subjektívnym presvedčením a pocitmi, čo však nie je relevantný dôvod na spochybnenie zákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Podľa názoru kasačného súdu sa posudkoví lekári vo vyššie uvedených odborných posudkoch dostatočne zaoberali zdravotným stavom žalobkyne, ich posudky kasačný súd považuje za úplné, objektívne, presvedčivo odôvodňujúce výslednú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50%, bez vnútorných rozporov a rozporov s objektívnymi nálezmi v predložených lekárskeho správach. Žalovaná dospela k správnej závere, že u žalobkyne nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu oproti zdravotnému stavu zistenému v odbornom posudku o invalidite zo dňa 24.5.2018, na základe ktorého jej bol priznaný invalidný dôchodok rozhodnutím zo dňa 27.6.2018.

16. Na záver kasačný súd vyhodnotil námietku nesprávneho procesného postupu žalovanej, keď podľa žalobkyne nie je pravdou tvrdenie žalovanej, že zdravotný stav musel byť posudzovaný v jej neprítomnosti. Žalobkyňa argumentovala § 153 ods. 5 zákona o soc. poistení, časť vety pred bodkočiarkou, čo podľa nej znamená, že v odbornom posudku o invalidite zo dňa 10.11.2020 malo byť uvedené, že posudkový lekár využil svoje oprávnenie a určil, že lekárska posudková činnosť bude vykonávaná bez jej účasti. Podľa názoru kasačného súdu tým, že posudkový lekár vykonal posudkovú lekársku činnosť v zmysle citovaného ustanovenia bez toho, aby predvolal žalobkyňu na posúdenie zdravotného stavu, nedošlo k porušeniu tohto ustanovenia, pretože lekár vždy podľa neho môže vykonať lekársku posudkovú činnosť bez účasti poistenca. Toto ustanovenie taktiež nevyžaduje, aby v odbornom posudku posudkový lekár výslovne uviedol, že využil svoje oprávnenie a určil, že lekárska posudková činnosť bude vykonaná bez prítomnosti poistenca. Už samotným nepredvolaním poistenca na posudkovú činnosť je rozhodnutie posudkového lekára zrejmé. Ustanovenie § 293eu ods. 1 cit. zákona zablokovalo aplikáciu časti tohto ustanovenia za bodkočiarkou (teda ani na požiadanie poistenca nebolo povinnosťou žalovanej ho predvolávať na lekársku posudkovú činnosť), čo umožnilo, aby v čase krízovej situácie mohla byť posudková činnosť vykonávaná aj bez prítomnosti poistenca, ako to vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 66/2020 Z.z., ktorý § 293eu vniesol do zákona o soc. poistení.

17. Keďže kasčná sťažnosť je v celom rozsahu nedôvodná a správny súd rozhodol vecne správne, bolo potrebné kasáčnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietnuť.

18. O náhrade trov kasčného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP a contrario tak, že žalovaná má právo na náhradu trov kasáčného konania, pretože v ňom bola úspešná. Súd jej však náhradu trov nepriznal, pretože neboli splnené podmienky § 168. Žalobkyňa ako neúspešná účastníčka kasáčného konania nemá právo na náhradu jeho trov (§ 167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

19. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.